

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

en fornuftig prioritering mener det vil være rimeligt at tildele i folkepensioner. Jeg tror ikke, det har noget som helst med denne latterlige ATP-ordning at gøre, så det argument synes jeg ærlig talt heller ikke havde nogen som helst værdi.

Jeg vil som sagt sige tak til hr. Ib Christensen, det enlige lyspunkt blandt de ni mørke punkter.

Hr. Kurt Hansen fastslog tilsyneladende, at fremskridtspartiet nu pludselig var blevet helt tilfreds med, at dyrtidsportionerne blev nappet fra lønmodtagerne. Vi er, og vi var helt utilfredse med, at man nappede dem på den måde og så lod lønmodtagerne selv betale pengene og putte dem ind i ATP-fonden. Det er vi stadig væk utilfredse med, og det ønsker vi stadig væk at bidrage til hører op, og det vil vi igen stille forslag om. Vi vil også stille forslag om det som ændringsforslag til finansloven, hvor vi igen vil sige, vi synes, det er en dårlig måde at gøre det på. Men det ligger lige så klart, at vi gerne vil være med til at føre en indkomstpolitik, dvs. en politik, der holder lønningerne i ro. Men vi vil selvfølgelig ikke gøre det på den måde, socialdemokratiet gør, hvor man først prøver på at holde lønningerne i ro og bagefter stjæler endnu flere penge fra folk i form af afgiftsforhøjelser. Det vil vi ikke gøre, men vi vil godt være med til, at man holder lønningerne i ro og samtidig kompenserer lønmodtagerne ved at give dem en reallønsfremgang igennem skattelettelser. Det er den måde, vi ønsker at gøre det på, og ikke bare ved at udstyre hr. Thomas Nielsen med øgede magtbeføjelser.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg kom vist til at sige noget ufortjent venligt til hr. Svend Andersen (Rosk. a.). Jeg sagde, at forslaget betød en rimeliggørelse af fremskridtspartiets tankegang vedrørende ATP. Det forstår jeg nu heller ikke er tilfældet på dette punkt.

Jeg vil først gøre en bemærkning til hr. Lawaetz. Hr. Lawaetz spørger, hvad det er for nogle folk i ATPs bestyrelse, der er gået ind for dette forslag, som jo ikke er min idé, men som er arbejdsmarkedets parter idé. Er det ikke en eller anden kombination af en repræsentant for de offentlige arbejdsgivere og lønmodtagerrepræsentanterne i bestyrel-

sen? Jeg kan svare hr. Lawaetz, at det er det ikke. Der er tale om en enig indstilling fra ATPs bestyrelse, også en enig indstilling fra ATPs bestyrelse, før den ændring blev foretaget i sammensætningen af bestyrelsen, hvorefter en repræsentant fra det offentlige som arbejdsgiver er kommet ind i ATP.

Der er altså tale om en aftale mellem arbejdsmarkedets parter i ATPs bestyrelse. Det vil nok overraske hr. Thorsen, hr. Leif Hartwell, repræsentanten for sammenslutningen af landbrugets arbejdsgivere for ikke at tale om direktør Schade Poulsen fra Dansk Arbejdsgiverforening at høre alle de nedsættede betragtninger, som hr. Lawaetz og andre borgerlige ordførere her i dag har kunnet gøre om det forslag, man har stillet fra ATPs bestyrelses side.

Lad mig sige ganske konkret til hr. Lawaetz, at den tidligere formand for Dansk Arbejdsgiverforening, den nuværende formand for Dansk Arbejdsgiverforening og medlem af direktionen i Dansk Arbejdsgiverforening hr. Schade Poulsen har givet tilslutning til dette forslag. Jeg tror i øvrigt også, det ville overraske disse mennesker i ATPs bestyrelse, hvis de hørte, hvilke enorme socialistiske perspektiver dette forslags gennemførelse ville indebære for samfundsudviklingen i Danmark.

Jeg vil gerne takke hr. Johan Philipsen for det indlæg, der kom, men udtrykke nogen undren over, at hr. Johan Philipsen på det punkt, hvor vi i hvert fald indtil videre ikke er enige, nemlig spørgsmålet om en mere aktiv anbringelse af ATP-midlerne, sagde, at det dog var bedre, at man købte obligationer, fremfor at man købte aktier, her i landet.

Hvis jeg skal vurdere den økonomiske situation, vil jeg komme til det stik modsatte resultat af, hvad hr. Johan Philipsen og en række borgerlige ordførere er kommet til i dag. Det, vi har brug for i det danske samfund i dag, er risikovillig kapital ude i virksomhederne, ude i den produktion, som er truet, og som har brug for fornyelser og for investeringer. Hvis man tror, vi kan løse problemerne her i landet ved at udstede obligationer og opkøbe obligationer fra hinanden og ikke investere i produktiv erhvervsliv, tager man efter min mening fejl af de alvorlige realiteter i den økonomiske situation.

Det var da også baggrunden for, at centrum-demokraterne, venstre, det konser-